

καράλιον τῆς κοινωνικῆς γένετος ἔξαντλεῖται καθημέριον διπλανώμενον, ὅταν δὲν πολυπλασιάζεται δι' ἐνδιελεχούς φροντίδος.

Ἐγομεν διὰ τῆς προσαρτήσεως τῶν Ιονίων νήσων τὸ παράδειγμα τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς καλλιεργεῖται τὸ σπέρμα τῆς γένετος καὶ ἐκδιώκεται τοῦ καταδίκου ἡ βελτίωσις.

Ἐν τοῖς πλείστοις ἀφανισθεμέν τὴν νομοθεσίαν ἐκείνων πρὸς τὴν ἡμετέραν, ἐν τούτῳ πρέπει ν' αφομοιώσωμεν τὴν ἡμετέραν πρὸς τὴν ἐκείνων.

Πρὸ παντων δὲ συλλογισθῶμεν, ὅτι ἡ κοινωνικὴ πρόσδος συνίσταται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γένετον δυνάμεων καὶ τῶν γένετον απογείων, καὶ ὅτι ἐκείνα τὰ ἔμνη ἴναδισκαν καὶ βαδίζουν πρὸς τὰ πρότω, οὐαὶ ἔχουν τὴν ὑψηλὸν διάνοιαν, νὰ κατανοήσουν τὰ μεγάλα καὶ ἀνεκτίμητα συμφέροντα τοῦ γένετοῦ βίου.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΧΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

διπλανώμενον τὸν οὐσιώδες, ἐθνικὴ κυβέρνησις ἀποδεικνύων τοῦτο σαφέστατα. Ή δὲ οὐτί τῆς ὑπάρξεως τῆς ἡτού ἡ συγκέντρωσις, δσον αὕτη συνεστιθεῖστο μὲ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἴδιαιτέρας τῶν πολιτεῶν κυβερνήσεις.

Ο Κ. Freeman λέγει ὅτι ἡ Ἀχαϊκὴ Συμμαχία ἡτού οὐσιώδες, ἐθνικὴ κυβέρνησις ἀποδεικνύων τοῦτο σαφέστατα. Ή δὲ οὐτί τῆς ὑπάρξεως τῆς ἡτού ἡ συγκέντρωσις, δσον αὕτη συνεστιθεῖστο μὲ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἴδιαιτέρας τῶν πολιτεῶν κυβερνήσεις.

Ο Πολύνιος λέγει ὅτι οἱ νόμοι, τὰ βάρη, τὰ σταθμά καὶ τὰ νομίσματα ἡσκεν δροιόμερφα. « Οστε μὴ μόνος συμμαχική καὶ φυλακὴ κοινωνίας γεγονέται πραγμάτων περὶ αὐτούς, ἀλλὰ καὶ νόμοις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, καὶ σταθμοῖς καὶ μέτροις, καὶ νομίσμασι » (II. 37.) Θάξετάσω λοιπὸν τὴν σημασίαν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑπάρχον νομισματικὸν σύστημα τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, ἀπὸ τὸ διποῖον φαίνεται ὅτι διαφέρει. Τὸ συμμαχικὸν νόμισμα μᾶς χορηγεῖ ἐνδιεφερούσας τινάς ἀποδείξεις ἀφορῶσας τὴν συμμαχικὴν καὶ ἀστυκὴν διοίκησιν πρὸς διατήρησιν τῆς ὕψοιότητος ταύτης.

Ο Κ. Leicester Warren συνήθροισεν δλας τὰς νομισματικὰς ἡμῶν γνώσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς δύο πολύτιμα ἀπομνημονεύματα « An Essay on Greek Federal Coinage » ὅπερ ἐδη-

μοσιεύθη ὡς συμπλήρωσις τοῦ πρώτου τόμου τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ K. Freeman « The History of Federal Governments » καὶ « The Copper Coinage of the Achaian League » διακοινωθέντα εἰς τὴν Νομισματικὴν Εταιρίαν τοῦ Λονδίνου (Numismatic Society of London). Έν σελ. 45 τοῦ δοκιμίου του λέγει, « Εἰς ἀργυροῦς καὶ εἰς χάλκινως τύπος ἡτού ἐν γρήσει καινῶς ἀπὸ δλα τὰ μέλη τῆς ὁμοσπονδίας. » Έπειτὴ ἀρχα νομίζω ὅτι διάφοροι ἐνδιεφέροντα ζητήματα, προκύπτοντα ἐκ τῶν οπαρχόντων νομισμάτων τῆς Συμμαχίας, ἀπαιτοῦσι συζήτησιν, θὰ ἀναφέρω δια τὸν εἰθυμοῦμαι καὶ θὰ προτείνω εἰκασίας τινάς εἰς ἀπάντησιν, γιαρίς νὰ προσπαθήσω νὰ δύσω ἀποφασιστικὴν γνώμην. Ήσως, ἐπειδὴ τὰ μέσα τῶν γνώτεών μου εἶναι πολὺ περιωρισμένα, μοὶ φαίνεται ὅτι πραγματεύομαι περιένου τινάς ἀντικειμένου, ἐνῷ τὰ ζητήματα συνεζητήθησαν ἡδη πολὺ ἐπιτυχία.

1. Έκπησαν ἄρα γε τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Συμμαχίας κατὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἡ Μακεδονικοῦ νομισματικοῦ συστήματος ὡς τετράδολα, ἢ κατὰ τὸν Αἰγαίητικὸν ἡ Σικουωνικὸν ὡς ἡμίδραχμα;

2. Διὰ τί ἡ Συμμαχία δὲν ἔκοψε νομίσματα μεγαλειτέρας ἀξίας, ὡς ἡτού εἰς γενικὴν κυκλοφορίαν τότε καθ' ἀπασκαν τὴν Ἐλλάδα, δηλ. δραχμὰς, διδραχμα καὶ τετράδραχμα;

3. Πότος ὁ σκοπὸς τῶν γραμμάτων, μονογραμμάτων καὶ τῶν συμβόλων τῶν πόλεων εἰς τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Συμμαχίαν;

4. Τὸ συμμαχικὸν χάλκινον νόμισμα ἡτο χαλκοῦς;

5. Ποτος ἡτον ὁ συμμαχικὸς σκοπὸς νὰ χαράττῃ ἐκάστη πόλις τὸ δνομά της εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς νομίσματα;

Π Η νομισματικὴ κυκλοφορία πανταχοῦ τῆς Πελοποννήσου πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας συνίστατο ἀπὸ διδραχμα τῆς Αἰγαίης, Σικουωνίας καὶ Κορίνθου, καὶ τετράδραχμα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἀλεξανδροῦ τοῦ μεγάλου. Πρὸς τούτοις δραχμαὶ καὶ ἡμίδραχμα εὑρέθησαν τετραμμένα εἰς σημαντικὰς ποσότητας ἐντὸς τεθαυμασίων θησαυρῶν, ἀναμεμιγμένα μὲ ἀργυρὸν τῆς Συμμαχίας.

Παραθέτω ἐνταῦθα πίνακα τῶν σταθμῶν, τῶν κάλλιστα διατετηρημένων νομισμάτων τῆς Συμμαχίας καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων νομισμάτων τῆς γενικῆς κυκλοφορίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ τῶν συγγράμματος « Numismata Hellenica » τοῦ συνταγματάρχου Leake καὶ ἐκ τῆς ἴδικῆς μου μικρᾶς συλλογῆς, σκοπῶν νὰ καταστήσω τὰς παρατηρήσεις μου εὐληπτοτέρας καὶ νὰ παρουσιάσω τὰς βάσεις τῶν εἰκασιῶν μου.

Νομίσματα τῆς Συμμαχίας.

Άριθ. τῶν Σταθμὸς εἰς
νομίσματα Ἀγγλ. κόκ-
κων.

42. 9 Μενόγραμμα μόνον, Leake. Τὸ
νόμισμα τοῦτο ἔνναι ἡμί-
δραχμὸν τοῦ Αἰγαίνητικοῦ συ-
στήματος ἔχει 14. 3, ἐὰν δὲ
τετράδολον τοῦ Αἰτικοῦ 10.
7 ἀγγλ. κόκ.
- 44 Μὲ λύραν, Μεγάρων Γ. Φ. (*)
- 3 40 Ζ Ἡλίδος καὶ 1 Δύρης Γ. Φ.
39. 2 Δύρης Leake.
- 3 30 1 Δύρης 2 Σικιώνος μὲ περι-
στεράν. Γ. Φ.
- 13 38 Διάφορα 6 Leake 9 Γ. Φ.
- 25 37 , 5 , 20 "
- 23 36 , 5 , 18 "
- 10 35 ἕως 32 Λπαντα ἀρίστης διατηρήσεως
μὲ δινόματα.
34. 2 Αἴγιου μὲ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ Leake.
- 36+ " καὶ (32 καλῶς διατετηρη-
μένα) Γ. Φ.
- 30 33. 5 Ηλίδος μὲ ΚΑΛΙΠΠΟΥ 2 νομί-
σματα. Γ. Φ.
- 30 " μὲ ΦΙΑΟΜΕΝΙΟΣ. Γ. Φ.
- Τὸ τελευταῖον εἶναι ἀρίστης διατηρήσεως καὶ δύ-
νυται νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ΔΙ-
ΟΜΕΝΙΟΣ τοῦ Βρεταννικοῦ Μουσείου. Warren
«Copper Coinage» σελ. 19.
- Τὰ δὲ μὲ στιγμὰς εἰς τὰ ἄκρα γράμματα ἀρί-
στως δεικνύουσι τὴν ἐποχήν.

Τὰ κυρίως κυκλοφοροῦντα νομίσματα
διαρκούσῃς τῆς Συμμαχίας.

Αἰγαίνα.

Σταθμὸς.

- 486 Διδραχμὸν μὲ γελένην μὲ τὰ γράμματα
ΑΙΓΑΙ Leake.
- 86 Δραχμὴ, καθ' αὐτὸ βάρος, κατὰ τὸν Leake.
- 44 Ήμιδραχμὸν, πολὺ ώραιον, ἀνευ γραμμά-
των. Γ. Φ.
44. 2 Ὁδολὸς Ἀργ. 4 Leake.
44. 3 " καὶ 43 ἀρίστης διατηρήσεως Γ. Φ.
- 40 Ἀργ. 4 1/2 Μέγας καλῶς διατετηρημένος
ὁδολὸς Γ. Φ. Ἐμπρ. Χελώνη Α Ὀπισθ.
τετράγωνον μὲ 5 διαιρέσεις, Φ II, ἀνα-
τιθέτως μεταχεινέστερον τῶν ἄλλων.
Ἐποχὴ τῆς Συμμαχίας (;

(*) Γ. Φ. σημαίνει ὅτι τὸ νόμισμα εὑρίσκεται ἐν τῷ εὐλλογῷ
τοῦ κ. Γεωργίου Φίγλου.

Σικιών.

Σταθμὸς.

- 486 Διδραχμὸν. Ἐποχὴ τοῦ Ἀλεξανδρου. Leake.
86. 9 Δραχμὴ. Leake.
- 86 Δραχμὴ. Γ. Φ.
- 44 Τετράδολον. Leake.
43. 5 Ὁδολὸς. Leake.
- Φίλιππος Β' ὁ Μακεδόν.
- 220 Νόμισμα δώδεκα δραχμῶν. Leake.
- 219 δρ. μὲ τὸ σύμβολον τῶν νομίσμα-
των τῆς Πέλλης. Γ. Φ.
40. 8, 39. 5, καὶ 38. Νομίσματα λεγόμενα
τριάδολα τοῦ Αἰγαίνητικοῦ, ἀλλὰ παρὰ
τοῦ κ. Friedländer τετράδολα τοῦ
Ἀθηναϊκοῦ σταθμοῦ λεγόμενα, καὶ ζυ-
γισθέντα ὥπ' ἐμοῦ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις
Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον.
40. 9 Leake.
- Σημειούμεθα ὅτι ταῦτα ἔχουσι τὸν ἴκπεχ συγ-
κριτικῶς πρὸς τὸν Ἰππον φυσικοῦ μεγέθους.
Κόρινθος.
- 132 Διδραχμὸν (128 ἕως 134. Γ. Φ.) Κοινόν.
43. 4 Τετράδολον. Leake.
- 42 Τρία τοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ. Γ. Φ.
- 42 + καὶ 43 + Leake καὶ Γ. Φ. Τρῦτα δὲν
δύνανται νὰ ἔναι ὁδολοὶ δέκατα δι-
δράχμου; Πολυδεύκης IV. 24. IX. 6.
Ἄλεξανδρος ὁ Μέγας.
- 273 Πρωτότυπος σταθμὸς τετραδράχμου.
- 255 Τετράδραχμον κοπὴν εἰς Σικιώνας φέρον
δις σύμβολον παιδία κρατοῦντα δίκτυον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρεμάμενον ἐπὶ
τῆς βάσεως του, καθόδις εἰς τὰ γάλκινα
νομίσματα τῆς Σικιώνος. Ο Leake δύ-
ναμάζει τοῦτο μεταράν δίλυσον. Τὸ ἔ-
πισθεν μέρος εἶναι ἀριστα δικτετηρη-
μένον, οὐχὶ δριώς καὶ τὸ ἐμπροσθεν.
Ἐκ τοῦ μονογράμματος, ὅπερ φάνεται
εἰς τὰ νομίσματα Δημητρίου τοῦ Πο-
λιορκητοῦ, τὸ νόμισμα τοῦτο ἐμπορεῖ
νὰ ἔναι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.
- 252 Τετράδραχμον κοπὴν εἰς Κόρινθον Leake.
Ἀθῆναι.
- 64 ἕως 60. Δέκα δραχμαὶ τῆς μεταγενεστέρας
ἐποχῆς μὲ δινόματα δραχμῶν.
- 59 ἕως 57. ἐννέα δραχμαὶ.
- 56 ἕως 54. δικτὸς κατωτέρας δικτηρήσεως ἐν τῇ
συλλογῇ μου.
- 51 καὶ 49 Πεντάδολο. Ο σταθμὸς εἶναι 56.
- 42 καὶ 39 Τετράδολο. " " 45.

Τὰ νομίσματα ταῦτα εἶναι πολὺ τριψιμένα. Ο Leake ἀναφέρει τὸν Πολυδεύκην, IX. 63 — « τὸ μὲν τετράδολον ἐν τῇ χρήτει τέτριπται. »

1. Ἐκβοτταν ἄρα γε τὰ συμμαχικὰ νομίσματα κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἢ Αἰγαίητικὸν σταθμόν;

Νομίζω δτὶς ὁ Ἀχαικὸς σταθμὸς ἐτακτοποιήθη μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν, ὥστε τὰ νομίσματα ταῦτα νὰ ἔμαι δμοικ κατὰ τὴν ἀξίαν ἀμφοτέρων τῶν συστημάτων μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ δτὶς ταῦτα ἴσως ἀπεμιμήθηται ἀπὸ τὰ τετράδολα Φιλίππου Β' τοῦ Μακεδόνος, τὰ δποτὲ ἐκόπησαν κατὰ μεγάλην πιθανότητα ἐπίτηδες, ὅπως πληρόνωσι τοὺς Ἑλληνας αὐτοῖς συμμάχους. Ἐποθέτω δτὶς τὸ νόμισμα τοῦ συνταγματάρχου Leake μὲ τὸ μονόγραμμα τῆς Ἀχαΐας μόνον, ἀποδεικνύει τὸ βάρος τοῦ συστήματος δτὶς εἶναι 43 κόρ. Ἄγγλ. Ἐξ ἥτελον ἀναλογεῖ πρὸς ἓνα τετράδραχμον τῶν 258 κόρκων. Ἀροῦ δὲ τὰ τετράδραχμα τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκόπησαν ἀπὸ ἀρχῆς κατὰ τὸ Ἀττικὸν σύστημα, τοῦτο τὸ βάρος εἶναι κατώτερον τοῦ σταθμοῦ τοῦ συστήματος. Εἶναι δμως ὁ ἀνάλογος σταθμὸς τῶν μεταγενεστέρων Ἀθηναϊκῶν, καὶ τῶν πολλῶν καλῶς διατετρημένων Μακεδονικῶν τετραδράχμων, καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸ ἴδικόν μού τοῦ Ἀλεξάνδρου τετράδραχμον μὲ τὸ σύμβολον τῶν νομίσματων τῆς Σικουῶνος, τοῦ ὅποιου ἀν καὶ τὸ ὅπισθεν μέρος εἶναι κάλλιστα διατετρημένον, τὸ ἐμπροσθεν ἐν τούτοις εἶναι ἀτελές. Ὁ δροῦλος τοῦ σταθμοῦ τούτου θὰ ἔται 10. 75 κόρ. Τὰ νομίσματα τῶν 20 δροῦλων Φιλίππου τοῦ Β'. ἥτελον δώσει ἐν τετράδολον τῶν 44 κόρκων, τοῦ δροῦλου ἔχοντος 11 κόρκους. Ὁ Leake ἀναφέρει νόμισμα 20 δροῦλων ζυγίζον 222. 8, ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς ἓνα τετράδραχμον τῶν 267. 36. Ὁ Ἀθηναϊκὸς σταθμὸς διαφορούντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἔται 270. Ἀλλ' ὁ Leake ἀναφέρει τετράδραχμαν τοῦ Ἀλεξάνδρου ζυγίζον 271. 8. Ἐποπτεύομει δμως ἐγὼ, δτὶς ἡ δξύδωτις τοῦτος τὸ βάρος τοῦ νομίσματος τούτου διὰ φλοιοῦ ξένης Ἑλλης. Καὶ ἀν δηνομάτωμεν τὸ συμμαχικὸν νόμισμα ἡμίδραχμον (τριώδολον) τὸ τετράδραχμον θὰ περιέχῃ 18 δροῦλονς καὶ δροῦλος θὰ ζυγίζῃ 14. 333 κ.τ.λ. τῆς ἀναλογίας οὕτως & πρὸς 3.

Εἰς Κόρινθον θὰ ὀνομάζοντο τετράδολα καὶ εἰς Σικουῶνα τριώδολα. Πρέπει δὲ νὰ ἔται γενικῶς ἐν χρήσει ὡς συναλλαγὴ εἰς ἀμφοτέρας τὰς πόλεις, αἵτινες, ἀν καὶ ἀπειγον δικαπέντε μόνον μίλια, ἔχουσι παλαιόθεν δίδραχμαν ὡς γενικὸν νόμισμα· ἔχοψαν δὲ τὰ δίδραχμα ταῦτα βάρους τοιούτου, ὥστε ἔτον ἀδύνατον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς δροῦλους ἐκατέρωθεν ἄγνην κλάσματος. Τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς ἀποδεικνύει ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τὸ Μακεδονικὸν τετράδραχμον ὑπέστη μικρὰν τροποποίησιν καὶ ἔγεινε

κοινὸν καθ' ἀπαταν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκόπη εἰς τὴν Κόρινθον καὶ τὴν Σικουῶνα.

Συμπεραίνω δτὶς τὸ μέγεθος τοῦ ἀργυροῦ νομίσματος τῆς Συμμαχίας ἀπερχοίτεο δσον ἀπήτει ἡ ἡμερησία πληρωμὴ ἐνὸς πεζοῦ στρατιώτου. (δε Leake) τετραδολίζειτο, ἐλεγεν ὁ Ἀθηναῖος δτε ὀμίλει μετὰ περιφρονήσεως, δτὶς εἶναι στρατιώτης. Ἀμφότεροι δὲ δτε Θουκυδίδης (V. 47) καὶ Ξενοφῶν (Ἑλλ. V. 2, 22) μνημονεύουσιν δτὶς κατὰ τὴν πρὸ τῆς Συμμαχίας ἐποχὴν ἡ πληρωμὴ τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων ἦτο τρεῖς Αἰγαίητικοὶ δροῦλοι.

Δὲν δύναμαι νὰ ἀποφασίσω ἐὰν δτις Πολύδιος ἔθετε τὰ νομίσματα τῆς Συμμαχίας ὡς τετράδολα ἡ ἡμίδραχμα. Λέγετο, δτὶς ἡ ἡμερησία πληρωμὴ ἐνὸς Ρωμαίου στρατιώτου ἦτο δύο δροῦλοι. «Οψώνιος δτὶς μέρες πεζοῖ λαμβάρουσι τῆς ἡμέρας δύο δροῦλοι.» (VI. 39, 12). Ήμετοις γνωρίζομεν δτὶς ἔτοι πέντε Ασσάρια καὶ τὸ βάρος ἐνὸς δηναρίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν δύναται νὰ ἔτον διληγώνερον τῶν 64 ἀγγκόκων. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει δτὶς ἡ πληρωμὴ τοῦ Ρωμαίου στρατιώτου ἰσοδυναμεῖ μὲ 32 κόρκους ἀργύρου. Τὸ πραγματικὸν βάρος ἐνὸς Αἰγαίητικοῦ δροῦλοῦ, ἔὰν τὸν λογχριάσωμεν 14. 5, μᾶς κάμνει μόνον 29 κόρκους ἐλληνικοῦ ἀργύρου, δπερ εἶναι μεγάλη μὲν ἀλλὰ καταληπτὴ ἀπόλειτα εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ Ρωμαίου χαλκοῦ μόντι ἐλληνικοῦ ἀργύρου νομίσματος. Εάν δμως μποθέσωμεν δτὶς δτις Πολύδιος ἀναφέρει τὸ Μακεδονικὸν σύστημα, τοῦ δροῦλου ἔχοντος μόνον 10. 75, ἡ πληρωμὴ ἐνὸς Ρωμαίου στρατιώτου θὰ ἔτον ἵση μόνον πρὸς 21. 5 κόρκους ἐλληνικοῦ ἀργύρου, ἐνῷ γνωρίζομεν δτὶς ἔτον ἰσοδύναμος πρὸς τούλαχιστον 32 κόρκους Ρωμαίου ἀργύρου. Τοῦτο δμως εἶναι δλως ἀπαράδεκτον.

Εὑρίσκω ἐπίστης ἀδύνατον νὰ συμβιβάσω ἔτερόν τι μέρος τοῦ Πολυδίου μὲ τὸ προηγούμενον, καὶ ὑποθέτω δτὶς αὐτὸς ἀναφέρει διαφόρους περιόδους, γωρὶς νὰ λάθη ὑπὲρ δψιν τὰς μεγάλας ἀλλαγὰς αἵτινες ἔλαθον χώραν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν Ρωμαϊκῶν νομίσματων. Μᾶς λέγει, δτὶς ἐν Ασσάριον ἔτοις ἵσης πρὸς δροῦλον· «ώς μὲν οὖτε ἐπὶ τὸ πολὺ παρεταῖ τοὺς καταλύτας οἱ παρδοχεῖς, ως ἵκανα παρτέχειτο τὰ πρὸς χρείαν ἡμιασσαρίου· τοῦτο δ' ἔστε τετραπτορ μέρος δροῦλοι· σπαρτίως δὲ τοῦθ' ὑπερβαίρουσι.» (II. 15, 6). Τώρα, ἔὰν λογχριάσωμεν τὸν δροῦλον 14. 5, τοῦτο κάμνει τὸν πληρωμὴν ἐνὸς Ρωμαίου στρατιώτου ἵσην μὲ 36. 25 κόρκους ἀργύρου, καὶ τὸ Ρωμαϊκὸν δηνάριον ὀφειλε νὰ ἔχῃ βάρος 72. 5. Ἀλλ' ἔὰν λογχριάσωμεν τὸν δροῦλον 10. 75, τὰ πέντε Ασσάρια εἶναι ἵση μὲ 26. 750, καὶ τὸ Ρωμαϊκὸν δηνάριον μὲ μόνον 53. 5.

Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύναμαι νὰ ἐκφέρω γνώμην εἰς τὸ δίλημμα τοῦτο.

2. Διὰ τί ἡ Συμμαχία δὲν ἔκοψε νομίσματα μεγαλειπέρας ἀξίας, καθὼς ἦτον εἰς γενικὴν κυκλοφορίαν τότε καθ' ἄποταν τὴν Ἑλλάδα;

Ο. Κ. Freeman νομίζω δίδει ἡμῖν τὸ ἐνδόσπηρον νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι ἡ Συμμαχικὴ κυβέρνησις ἔκχυμεν ὅ, τι ἀπῆτουν αἱ περιστάσεις καθ' ὃσον ἀφορᾶ τὴν συγκέντρωσιν. Ἐκόψε νόμισμα, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς σταθμὸς καὶ ὡς κοινὸν μέσον συναλλαγῆς καὶ ὑπάντησης τὰς πληρωμάς της κατὰ τὸν εὔκολωτερον τρόπον. Τὸ συμμαχικὸν ταμεῖον ἐλάμβανε τὰ χρήματα ἐκ τῶν διαχρόων πόλεων καὶ ἡ διπάνη τῆς Συμμαχίας ἦτο περιαρισμένη εἰς τινὰ θυτικείμενα. Ὁ δὲ συμμαχικὸς σταθμὸς ἦτον ἐκεῖνος κατὰ τὸν διόπτον ἐκράτουν τοὺς λογαρασμούς των. Ἡ Συμμαχία ἀπήτει χρήματα διὰ νὰ πληρόνη φρουρὰς καὶ μισθωτὰ στρατεύματα. Ἐκάστη πόλις ἐπιστολὴ ἔστελλε τὰ ἀνάλογα στρατεύματα, ἀτινα τὸ ὑπάρχον νομισματικὸν σύστημα ἀποδεικνύει, ὅτι ἐπληρόνοντο μὲ νόμισμα ποὺ τοπικοῦ τῆς νομισματοκοπεῖ, ἀποδεικνύει ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι πληρωμὴ εἰς ξένους ή ἐμπόρους ἡ μισθωτὰ στρατεύματα, πρέπει νὰ ἐγένοντο εἰς μεγαλείτερον νόμισμα καὶ ἡ συναλλαγὴ ἐλογχριάζετο κατὰ τὸν σταθμὸν τῆς Συμμαχίας. Ἐκάστη δὲ πόλις ἐπλήρων τὸ ἀνάλογον τῆς κατὰ τὸ σύστημα τῆς Συμμαχίας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ νομίσματα τῶν διαχρόων μεγάλως κατὰ τὸ βάρος, δὲν εἶναι οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι μέχρι τινὰς ἐχρησίμευον ἀπλῶς ὡς σημεῖα τῆς ἀξίας καὶ πολὺ πιθανὸν αἱ μεγάλαι πληρωμαὶ τῶν πόλεων ἐγένοντο συνήθως εἰς διδραχμοὺς καὶ τετράδραχμα ἢ εἰς Μακεδονικὸν χρυσόν.

3. Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν γραμμάτων, μονογραμμάτων καὶ τῶν συμβόλων τῶν πόλεων εἰς τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα;

Ἐπειδὴ ὑπῆρχε συμμαχικὸς σταθμὸς καὶ ὅλα τὰ νομίσματα τῶν πόλεων, ἀτινα ὑπάρχουν, εἶναι κατώτερα τοῦ σταθμοῦ τούτου, ὑποθέτω ὅτι τῶν πόλεων αἱ κυβερνήσεις εἶχον τὴν διδειαν νὰ κερδίζουν κάτι τι κερπουστει τὰ εὐτελῆ τεῦτα νομίσματα, (*) ἀτινα ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ὃς μικρὰ χάριν τῆς συναλλαγῆς ὑπὸ τῆς πίστεως τῆς Συμμαχίας. Τὰ δὲ γράμματα, μονογράμματα καὶ σύμβολα τῶν πόλεων ἐτέθησαν πιθανῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων κατὰ συμμαχικὴν διατάξην, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, καὶ τὰ τοπικὰ ταμεῖα τῶν πόλεων, ὅπως ζητᾶσι πληρωμὴν κατὰ τὸν συμμαχικὸν σταθμὸν

(*) Ισως αἱ πόλεις τῆς συμμαχίας εἶχον πτωγήσει καὶ ἐρημώσει ὑπὸ τῆς ἀπορροφήσεως ταῦτης τοῦ πλεύτου τοῦ λαοῦ, καθὼς ἡ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία καὶ ἡ Τουρκική. Εγκα τὴν ιδέαν έτι εἴτες έχει τὸ πρᾶγμα.

ἀπὸ πᾶσαν πόλιν, ἥτις ἔθετεν εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα εἰς μεγάλην πασότητα. Τοῦτο ἦτο μέτρον διὰ νὰ ἀναγκάζουν ἐκάστην πόλιν νὰ πληρόνῃ τὸ περιπλέον. Κατὰ πόσον δὲ ἦτον εύκολον εἰς τοὺς πολίτας τῆς πολιτείας εἶναι ζήτημα. Τοιαύτη τις ὑπόθεσις φαίνεται ἀναγκαῖα διὰ νὰ δώσῃ κυρίαν σημασίαν εἰς τὴν περιπλοκὴν τῶν σημείων καὶ συμβόλων εἰς τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Συμμαχίας.

Φαίνεται προσέτι πολὺ παράδοξον ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Συμμαχίας ἐπέτρεψεν εἰς πόλεις καὶ ἀρχοντας νὰ κερπωστει νομίσματα μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συμμαχίας, διαφέροντα τόσον κατὰ τὴν ἀξίαν οὐχὶ μόνον ὡς ἐκεῖνα τῶν διαχρόων πόλεων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκεῖνα τῆς αὐτῆς πόλεως. Καὶ ἡ ἴστορία τῆς Συμμαχίας παρέχει αἱρετικά: αἱρετικά, ἐάν ἡ εὐτέλεια τοῦ Συμμαχικοῦ νομίσματος, δὲν προήλθεν ἐνεκα ἐλλείψεως οἰκονομικῆς ήθικῆς μᾶλλον ἡ οἰκονομικῶν γνώσεων. Ο Πολύδιος ἴσως ἐνεθυμήθη τὰς κακὰς συνεπίκειας αἵτινες προέκυψαν ἐξ αἰτίας τῶν νομισμάτων, ἀτινα ὡς τὸ νόμισμα τοῦ ΦΙΛΟΜΕΝΙΟΣ τῆς Ἰλιδίδος εἰζηγήζον 30 μόνον ἀντὶ 43 κόκκους, διε το εγράψε τὴν ἀξιομνημόνευτον καταδίκην περὶ τῆς ἀτιμίας τῆς δημοσίας πίστεως ἐν Ἑλλάδι. «Τοιγαροῦν, χωρὶς τῶν ἀλλων, οἱ τὰ κοιτά χειρίζονται, παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλησιν, ἐδὲ ταλάρτου μέρον πιστευθῶσιν, ἀντιγραφεῖς ἔχοντες δέκα, καὶ σφραγίδας τοσαύτας, καὶ μάρτυρας δεπλασίους, οὐ δόραται τηρεῖν τὴν πίστιν· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ πρεσβείας πολέ τε πλῆθος χρημάτων χειρίζονται, δι' αὐτῆς τῆς κατὰ τὸ δρκον πίστεως τηροῦσι τὸ καθήκον· καὶ παρὰ μὲν τοῖς ἀλλοῖς σπάνιον ἐστιν εὑρεῖν ἀπεχόμενον ἀρδρα τῶν δημοσίων, καὶ καθαρεύοντα περὶ ταῦτα· παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις σπάνιον ἐστι τὸ λαβεῖν τίταν πιστευραμένον ἐπὶ τοιαύτη πράξει. » (VI. 56. 13) Μία σύγκρισις δημος; δηναρίων Ῥωμαϊκῆς οἰκογενείας, ἀτινα διαφέρουσι κατὰ τὸ βάρος ἀπὸ δέκα ἔως 64 κόκκους, ἥθελε δυσκόλως συγχωρήσει τὸν Πολύδιον νὰ κάμη τοιοῦτον ἐπακίνον περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς τιμιότητος. Αἱ μεγάλαι Ῥωμαϊκαὶ οἰκογένειαι φαίνεται ὅτι μετεγειρίσθησαν τὸ δικαίωμά των τοῦ κερπεῖν νομίσματα πρὸς ίδίαν ὠφέλειαν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀγατεῆς Συμμαχίας. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες ἐκληρονόμησαν τὰ οἰκονομικὰ ἐλαττώματα τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας καὶ διέφθειρον τὸ στάδιον τῶν ἀργακίου πολιτισμοῦ διὰ τῶν νομισμάτων αὐτῶν δόλων. Τὸ μάθημα δημος τὸ διδασκόμενον ἀπὸ τὰ νομίσματα ἐκεῖνα τῶν θηνῶν, εἰς δοσα αἱ κυβερνήσεις ἀπεμνημάτισκην τὴν ίδίαν τῶν καταδίκην, πολὺ παρημελήθη ὑπὸ τῶν ἴστορικῶν.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διατηρῆσαι ἓνα νομισματικὸν

σύστημα ἀποράθετον, κατενοήθη πολὺ καλά ὅπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἀλλ' αἱ κυβερνήσεις τῶν συνεχῶς ἐξώδεινον περιστότερα χρήματα ἔκεινων, ὅσα ἐλάμβανον ἢ τιμίως ἢ διὰ τῆς βίας, καὶ διὰ τοῦτο κατέφευγον εἰς τὸν δόλον. Η Ἀθηναῖκὴ δημοκρατία καὶ ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία εἶναι μεγάλαι ἐξαρέσεις. Ἐπὶ αἰῶνας διατήρηται τὴν νομισματικὴν αὐτῶν ὑπόληψιν εἰς μέγα ὕψος καθ' ὅλον τὸν ἀρχαῖον κόσμον· καὶ τὸ περιστατικὸν τοῦτο πιθανὸν εἶχε μεγάλην ἐπιέρθρην πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπάρξεως τῶν δύο κυβερνήσεων, αἵτινες ἄλλως τε εἶχον τόσας πολλὰς ἐλλείψεις καὶ ἀδυναμίαν. Άς συγκρίνωμεν τὴν ἀμετάβλητον ἀκρίβειαν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ νομισματοκοπείου μετὰ τῶν ἐλλειπῶν κατὰ τὸ βάρος Ἀγχικῶν νομισμάτων. Ἐπὶ πάντας ἐκατονταετηρίδας ἢ μόνη διαφορά εἰς τὰς Ἀθηναῖς φαίνεται ὅτι ὑπάρξειν ἡ εἰσαγωγὴ μικρᾶς τινος ὀφελείας. Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον οὐ μόνον ἡ δραχμὴ, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐννέα διαφορετικὰ νομίσματα, κλάσματα τῆς δραχμῆς, ἐκόπησαν εἰς ἀργυρον, διατηρήσαντα μὲν τελὴν ἀκρίβειαν δὲ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἀναντιρρήστως ἵνα ἐμποδίζῃ τὴν εὐτέλειαν τῆς μικροτάτης κυκλοφορίας, εἴτε εἰς γαλήνην, εἴτε εἰς μόλυβδον. Κατέχω δώδεκα ἡμιοβολούς, οἵτινες ἔνούμενοι ζυγίζουν 63 ἀργγ. κόρ. Ἡ ἀκρίβεια τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισματοκοπείων μᾶς δεικνύει τὸ μέτρον τῶν ὀφελειῶν τῶν Ἀγχικῶν πόλεων ἢ τραπέζιτῶν, τῶν διποίων τὰ δύναματα ἥνπει κεκρυμμένα ὑπὸ τὰ μονόγράμματα καὶ τὰ ἀρχικά, ἀτικαὶ ζαλίζουν τοὺς νομισματολόγους.

Ο ἀρχαῖος κόσμος ἦτο κατὰ βάθος πεπεισμένος διὰ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Ἀττικοῦ νομισματοκοπείου. Οἱ Ῥωμαῖοι ἀπήτουν πληρωμὴν εἰς ἀργυρον οὐχὶ κατώτερον τοῦ Ἀττικοῦ συστήματος, καθὼς ἀναφέρει δ Πολύβιος, ΧΧII. 15. 8. καὶ δ Ξενορ. Ἐλλ. II. 4, 43, λέγει — «τοῖς δροκοῖς ἐγμένει ὁ δῆμος.»

4. Τὸ Συμμαχικὸν γάλκινον νόμισμα ἦτο γαλήνων;

Ηιστορίᾳ δὲ τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ καταρχήτικῶς, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ νομίσματα τὰ φέροντα τὰ δύναμες τῶν συμμάχων πόλεων. Λλλὰ δὲν γνωρίζω ἐὰν ὑπάρχωσι διδόμενα, ἵνα δρίσωται τὴν ὑποματίκην τῶν μικροτέρων γάλκινων νομισμάτων, στιναὶ ἔχουσι κεραλήν Διὸς εἰς τὰ ἐμπροσθεῖν καὶ ἐπισθεῖν μόνον τὸ μονόγραμμα τῆς Συμμαχίας. Ταῦτα ἔτοις ἡσαγ νομίσματα ἡμίσεως γάλκινοι, κλίσματας πολὺ ἀναγκαῖοι.

5. Ποιὸς ἦτον ὁ συμμαχικὸς σκοπὸς νὰ χράστηκεστη πόλις τὸ διοικά της εἰς τὰ γάλκινα νομίσματα τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ;

Πολλὰ πόλεων νομίσματα εἶναι ἐξ ὀρυχέλκου καὶ πολλὰ ἐκ καθηροῦ γαλκοῦ. Ή διαφορὰ αὕτη ἀ-

ποδεικνύει ὅτι πολλὰ γάλκινα νομίσματα ἐκόπησαν ὡς σημεῖα ἀξίας καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὡς τὸ Ῥωμαϊκὸν Λασσάριον ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ο σκοπὸς δὲ τοῦ θέτειν τὸ διοικά τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἦτον ἵνα ἐμποδίσῃ πᾶσαν πόλιν νὰ θέτῃ πολλὰ εἰς κυκλοφορίαν. Παρόμοιόν τι κάλυψε ἡτον ἀπαραίτητως ἀναγκαῖον, ἵνα ἐμποδίσῃ πόλεις ὡς τὴν *Martireia*, τὰ *Μέγαρα* καὶ τὴν *Μεγαλόπολις* ἀπὸ τὸ νὰ πληρωμούσειν ἀπὸ τοιούτων πόλεων νομίσματα ὡς τῶν *'Ελισσασίων*, *Παγῶν* καὶ *Διταίας*. Τὸ διοικά τῆς πόλεως ἔδωκεν εἰς ἐκκαστον τοπικὸν τακτεῖον καὶ εἰς ἐκκαστον κολλυβιστὴν τὴν δύναμιν τῶν ἀναγκαστικῶν πληρωμῶν εἰς ἀργυρὸν τοῦ Συμμαχικοῦ σταθμοῦ διὰ πᾶσαν μεγάλην συστάρενσιν γαλκοῦ. Ή δύναμις αὕτη ἦτον ἀπαραίτητως ἀναγκαῖχ διὰ νὰ διατηρῇ τὰ γάλκινα νομίσματα εἰς κυκλοφορίαν κατὰ τὴν διοικαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, καὶ τοῦτο ἦτον ἀναγκαῖον, νὰ χαράστῃ δηλ. ἐκάστη πόλις τὸ διοικά της ἐπὶ τοῦ κυκλοφορούντος νομίσματος διὰ νὰ κάμη οὗτω τὴν εὐθύνην της πραγματικήν. (*)

Κατάλογος περιγραφικὸς τῶν Χαλκίνων
Νομισμάτων τῆς Ἀγαίης Συμμαχίας τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ
Νομισματικοῦ Μουσείου.

Ἄχαΐας ἐν γένει 1. Κεφαλὴ δαρυοστεφῆς τοῦ Διὸς πρὸς δεξιά.

Χαλ. 3 2/3 Ὀπισθ. ♫ ἐντὸς στεφάνου δάφνης.
2. Η ἴδια κεφαλὴ πρὸς ἀριστερά.

Χαλ. 2 2/3 Ὀπισθ. ♪ ἐντὸς στεφάνου δάφνης.
Αἴγιον ΚΡΙΘΩΝ Ζεὺς Νικηφόρος δρῦιος πρὸς ἀριστερά.

Χαλ. 6 ΣΦΡΙΟ Όπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΛΙΓΙΕΩΝ γυνὴ καθημένη πρὸς ἀριστερά.
Ἄργος Ζεὺς δρῦιος πρὸς ἀριστερά.

Χαλ. 4 Όπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΑΡΓΕΙΩΝ γυνὴ καθημένη πρὸς δεξιά.

(*) Σημ. Μετ. Εν τῷ τέλει τοῦ ἀρχεῖου τοῦ ἀντιγραφεῖς δημοσιεύει οὐκπλήρωσιν τοῦ καταλόγου τοῦ K. Warren τῶν χαλκίνων νομισμάτων τῆς Ἀγαίης Συμμαχίας. Κατά προτροπὴν δὲ τοῦ ἴδιου συγγραφέως ἀντὶ τῆς συμπληρωστικῆς ταύτης ἔλασ ασκόπου διὰ τοὺς Ἑλληνας ἀναγνώστας δημοσιεύεται τὴν περιγραφὴν κατάλογον τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ ἀντιστορέμαντα γαλκίνινα νομίσματα τῆς Συμμαχίας. Επίσης γάριν τῶν ἐνδιαφερομένων, δημοσιεύεται καὶ τὰς πόλεις τῆς Ἀγαίης Συμμαχίας κατὰ γρενολογικῆν τάξιν, σημειώνοντες τὸ τε ἔτος καθ' ἓ ἐκάστη εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν, καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, ἀτικαὶ ἔχει. Σημειώνεται δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ἀργυροῦ καὶ Χαλκοῦ. Εκείνων δὲ τῶν πόλεων, εἰς ἃς δὲν εἶναι σημειώμενον οὐδὲν εἶδος μετάλλω, δέντρον ἀνέθησαν εἰσεῖται νομίσματα.

Ἄσσα	ΣΕΝΙΑΣ
Χαλ 5	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ἈΣΕΑΤΑΝ
Κερύνεικ	ἐμπροσθεν τοῦ Διὸς Ρ
Χαλ 4 1/2	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΚΑΡΥΝΕΩΝ
Κλεωναὶ	ΑΓΑΙΟΣ Ζεὺς δρθιος πρὸς ἀριστερά
Χαλ 4 1/2	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΚΛΕΩΝΑΙΩΝ
Κλείτωρ	ΝΙΚΙΑΣ
Χαλ 5	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΚΛΕΙΤΟΡΙΩΝ
Κόρινθος	ΧΑΙΡΕΑΣ
Χαλ 5	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ]
	Ἐμπρ. ΚΡΑΤΙ
	ΝΟΣ
Χαλ 4 1/2	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ [ΚΟ]ΡΙΝΘΙΩΝ
Ἀλέα; Ἡλιε;	ΣΥΔΙ
	ΧΟΣ
Χαλ 4 1/4	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΑΛΕΙΩΝ
Ἐπίδυχος	Ἐμπρ. ΑΧΑΙΩΝ
Χαλ 4 2/3	Ὀπισθ. ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ[Ν]
Γόρτυς	ΝΙΚ—Ο—Σ ΤΡΑ—ΤΟΣ δριζοντίως
Χαλ 4 2/3	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΚΟΡΤΥΝΙΩΝ εἰ; τὸ πεδίον ἀπισθεν Ρ
Ηραίκ	ΘΕΟΞ—Ε—ΝΟΣ
Χαλ 4 1/2	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΗΡΑΙΩΝ
Μεθύδριον	ΑΝΔΡΕ ΑΣ
Χαλ 5	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΜΕΘΥΔΡΙΕΩΝ
Παγαὶ	ΧΑΡΜΙΔ[ΑΣ]
Χαλ 4	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΠΑΓΑΙΩΝ
Τεγέα	ΚΛΕΑΡ ΧΟΣ
Χαλ 4 1/2	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΤΕΓΕΑΤΑ[Ν]
Φενεός	ΜΝΑΣΙ ΛΑ•Σ
Χαλ 4 2/3	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΦΕΝΕΩΝ
Φιγαλέα	ΚΛΕΟΛ ΚΟΣ
Χαλ 5	Ὀπισθ. ΑΧΑΙΩΝ ΦΙΓΑΛΕΩΝ
19 Νομίσματα.	
	ΑΧΙΔΑΕΤΣ ΒΟΣΤΟΛΑΚΑΣ
	Νεριδατογνώμων τοῦ ἐν Ἀθήναις Εθνικοῦ Νεριδατικοῦ Μουσείου.
	—

Πόλεις τῆς Ἀχαϊκῆς Συρμαχίας.

—

Π. Χ. 280.	1 Πάτραι	Ἄργ. Χαλ.
	2 Δύμη	Ἄργ. Χαλ. (*)
	3 Τρίταια	
	4 Φαραὶ	

(*) Τὸ Χαλ. τῆς Δύμης εὑρίσκεται: εὐ τῇ συλλογῇ τοῦ K. Prokesch-Osten.

Π. Χ. 275.	5 Βοῦρα	
	6 Αἴγαλ	Ἄργ. Χαλ.
	7 Κερύνεικ	Χαλ.
	8 Αἴγαιρχ	Ἄργ. Χαλ.
	9 Πελλήνη	Χαλ.
	10 Λεόντιον	
Π. Χ. 231.	Σικυών	Ἄργ. Χαλ.
	243.	Κόρινθος
	"	Μέγχρα
	"	Ἐπίδυχος
	"	Τροιζὴν
Π. Χ. 240-235	Ηραίκ	Χαλ.
	» Κλεωναὶ	Ἄργ. Χαλ.
	» Στύμφαλος	Χαλ.
	» Φενεός	Χαλ.
	» Άλεκ	Χαλ.
	» Θέλπουσα	Χαλ.
	» Λατιγύνεια (Μαντίνεια) Βρετ. Μουσ. καὶ Ιατρ. Βερέττας	
Π. Χ. 234.	Μεγαλόπολις	Ἄργ. Χαλ.
	» Ερμιόνη	Χαλ.
Π. Χ. 228.	Ἄργος	Ἄργ. Χαλ.
	» Φλιαῖς	Χαλ.
Π. Χ. 227.	Καρφυἱ	Ἄργ. Χαλ.
Π. Χ. 222.	Τεγέα	Ἄργ. Χαλ.
Π. Χ. 219.	Ψαρὶς	Χαλ.
Π. Χ. 208.	Παγαὶ	Χαλ.
	» Φιγαλέα	Χαλ.
	» Άσινη	Χαλ.
Π. Χ. 208.	Ἐλισσόςιος	Χαλ.
	Λλίφαιρα	Χαλ.
	Άσσα	Χαλ.
	Διπαία	Χαλ.
	Γόρτυς	Χαλ.
	Παλλάντιον	Ἄργ. Χαλ.
	Μεθύδριον	Χαλ.
	Θαισάς	Χαλ.
Π. Χ. 194.	Εὔα	Ἄργ. (*) Χαλ.
	Ἢλις	Ἄργ. Χαλ.
Π. Χ. 191.	Μεσσήνη	Ἄργ. Χαλ.
Π. Χ. 192.	Δακεδαίμον	Ἄργ. Χαλ.
Π. Χ. 184.	Κορώνη	Χαλ.

Πίναξ τῶν ἐπὶ τῶν Ἀχαϊκῶν νομίσματων
εὑρισκομένων ὀνομάτων.

ΑΓΑΙΟΣ	Κλεωναὶ
ΑΓΙΑ	Μεγαλόπολις
ΑΘΑΝΙΠΠΟΣ	Πελλήνη

(*) Ἀπίδεσις Δ. Πεστολάκη.

ΑΘΑΝΑ	Μέγαρα
Α. Α. Α	Κερύναια
ΑΝΔΡΕΑΣ	Μεθύδριον
ΑΝΔΡΙΝΑΣ	Κορώνη
ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ	
ΑΡΓΕΙΑΣ	Μεσσήνη
Ἄργ. ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ Αἴγιον	
Χαλ. Α . . . ΔΑΜΟΣ Δίμη. Prokesch-Osten	
ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ	Ἐπίδικρος
ΑΡΧΕΜΑ	Πελλήνη
ΑΡΧΙΠΠΟΣ	Αἴγιον
Ρ	Γόρτυς
ΔΕΞΙΑΣ	Μεσσήνη
Ἄργ. ΔΙΟΜΕΝΙΟΣ	Ήλις
ΔΥΤΙΑΛΑΣ	Παγαὶ
Ἄργ. ΔΩΡΟΝ	Μέγαρα
Ἄργ. ΕΠΙΝΙΚΟΣ	Ήλις
ΕΡΑΤΟΣΙΟΣ	Στύμφαλος
Ἄργ. ΕΥΑΡΕΙ	Τεγέα
ΕΥΝΕΜΗΣ	Μεσσήνη
ΗΜΙΡΙΑ	Μέγαρα
ΗΡΑΚΛΙ	Αἴγιον
ΘΕΟΞΕΝΟΣ	Ηραία
ΘΕΩΝ	
ΘΡΑΣΕΑΣ	Τεγέα
Ἄργ. ΘΡΑΣΥΛΕΩΝ	Ήλις
ΙΕΡΩΝ	Άλέξ
ΙΠΠΑΡΧΟΣ	Παλλάντιον
ΙΣΜΙΑΣ	Τεγέα
Ἄργ. ΚΛΛΙΠΠΟΣ	Ήλις
ΚΑΛΙΦ	Φλιοῦς
ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΑ	
ΚΑΛΛ	Καρυκί
Ἄργ. ΚΑΜΑΙΩΝ	Ήλις
ΚΛΕΑΡΧΟΣ	Κορώνη
ΛΑΡΧ	Άσέχ
Φιγαλέων	Φιγαλέων
ΚΛΕΟΔΙ-	
ΚΟΣ	
ΚΛΕΟΔΙ-	
ΖΟΚ	
ΚΟΡΙΕΣΑΣ	Τεγέα
ΚΡΑΤΙΝΟΣ	Κόρινθος
ΚΡΙΘΩΝ	Αἴγιον
ΛΑΣΙΑΣ	Διπτία
ΔΤΣΑΝ	Αἴγιειρχ
Λ]ΓΣΙΜΑ	Άλιφειρχ
ΜΝΑΣΙΔΔΟΣ	Φανεὸς
ΝΙΚΙΑΣ	Κλείτωρ
Ἄργ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Γόρτυς	Ήλις
ΝΙΚΟ	Γόρτυς

ΞΕΝΙΑΣ	Άσέχ
ΞΩΝΟΣ	Μεγαλόπολις
ΠΑΝΤΙΣΟΣ	Μεσσηνη
Ἄργ. Π	Ήλις
ΠΑΣΩΝ	Φλιοῦς
„	Τεγέα
ΠΕΔΑΛΙΑΣ	Καρυκί
ΠΕΜΠΑΝ	Άσέχ
ΠΟΛΥΜΗΡΗΣ	Θεισόρχ
ΠΟΛΥΠ	;
ΣΥΑΙΚΟΣ	Άλέξ
ΤΙΑΚΩΝ	Τεγέα
ΤΙΜΟΚΛΕΟΣ	
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ	Άσένη
ΤΣΙΜΑ	Άλιφειρχ
ΦΑΝΝΟΣ	Ἄργας Σικυών
Ἄργ. ΦΙΛΟΜΕΝΙΟΣ	Ήλις
ΧΑΙΡΕΑΣ	Κόρινθος
ΧΑΡΜΙΔΑΣ	Παγαὶ
ΧΙΝΑΣΚΑΣ	Τεγέα

ΣΚΗΝΑΙ
ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΝΑΔΙΚΗ ΒΙΟΥ.

Α'. Ο ποταμός "Αγιος Ιωάννης.

Τί ἀπέγειναν τὰ ζωηρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ δάση, τὰ ἄποικα, ἐκτεινόμενα ἀπὸ τῆς δεξιᾶς δύνης τοῦ Ἅγιου Λαυρεντίου μέχρι τῆς Νέας Σκωτίας, ἐκάλυπτον δλην σχεδόν τὴν χώραν, τὴν καλουμένην τὸ πάλαι Ἀκαδίου; Ἐπεισὸν μικρὸν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῶν ὄλιοτόμων ἀποικοὶ ἐκ τῆς Μαγάλης Βρετανίας ἔζεχέρσιοι τὴν γῆν, ἔξηραν τὰ τέλματα, ἐκτισαν καλύβες καὶ ἐθεμελίωσαν πόλεις ἐκεῖ, ὅπου οἱ Γάλλοι μετέβαινον μετ' ἀγρίων ἵνα κυνηγήσωσιν ἄρκτους καὶ ἴππεις δρόσους. Ή ἀπὸ Κουεβέκ εἰς ἄγ. Ιωάννην μετάβασις, ἢντις ἄλλοτε ἐγίνετο ἐντὸς ἐξ ἐδομένων διὰ τοῦ δάσους, τοῦ ὁδοιπόρου κράτοῦντος πέλεκυν καὶ ὄδηγουμένου ὑπὸ τῶν ἀστέριων, σήμερον γίνεται ἐντὸς μιᾶς ἡ δύο ἥμερῶν ἐπὶ σιδηροδρόμου. Ή ἀλλοίωσις αὕτη ἐτελέσθη ἐντὸς παντόχοντα ἐτῶν. Εντὸς δλέγων ἐτῶν διεδόθη τῶν γεωτέρων ἡ δραστηριότης κατὰ τὰς χέρσους ἐκείνας χώρας, καὶ ἔξτρανίσθη ἡ μεγαλοπρεπής θέρη τῆς εἰρηνικῆς ἐρημίτις. Ή γῆ ἀνήκει εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲ ἀπόκειται νὰ καθιστῇ αὐτὴν γόνιμον δι' ἐργασίας καὶ κόπων, καὶ νὰ πολυπλακιάζῃ τὸν πλεῦτον τῶν λαῶν. Καὶ διανει